

om, hvordan man kan få to vidt forskellige situationer til at være ens. Den kommer vi nok nærmere ind på.

Jeg manglede svar omkring arbejdsmarkedsreformen, hvor regeringen jo som målsætning har sagt, at der ikke skal foretages aktivering. Jeg ved godt, at hr. Kristian Jensen sagde, at man gør en aktiv indsats for unge. Det kan man så diskutere, men det er i hvert tilfælde en uomtvistelig kendsgerning, at regeringen har valgt at sige, at der ikke skal gøres noget for arbejdsløse generelt i de første 12 måneder, og derefter kan der inden for de efterfølgende 6 måneder sættes noget i gang.

Det er selvfølgelig ud fra en økonomisk besparelse, men jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man ikke, når der nu er voksende arbejdsløshed og mangel på arbejdskraft i den offentlige sektor, sætter nogle af de arbejdsløse til at lave noget af det arbejde, vi har behov for.

Er svaret ikke nærmere det – og det synes jeg, at hr. Kristian Jensen så måske kunne sige til forsamlingen her – at Venstres liberalistiske bud på at løse problemerne jo er at lade markedet ordne det? Det er jo liberalistisk politik. Det er markedskræfterne, der skal løse det. Det synes jeg bare man skal sige frem for at snakke udenom. Sig det dog.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Pernille Falcon, også tredje og sidste gang, og derefter hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Venstres ordfører kan ikke komme uden om, at der er sket et fald i beskæftigelsen inden for stat, amt og kommuner i sidste halvår af 2002, hvor finansloven for alvor slog igennem, og hvor kommuneaftalen for alvor slog igennem. Det kan man så få bekræftet, om ikke andet så kan Venstres ordfører slå det op i Danmarks Statistik.

Det, der er problemet i hele denne her debat, er jo, at Venstre ikke anerkender den faldende beskæftigelse som et problem, at man ikke ønsker at gøre en ekstra indsats for at øge beskæftigelsen. Det fremgår jo klart af de svar, vi får, at for Venstre er det vigtigere at sikre skattestoppet end at sikre beskæftigelsen.

Jeg synes da, det er dybt bekymrende, hvis det er sådan, at Venstre i Folketinget har en op-

fattelse af, at velfærden er tilstrækkelig sikret i kommunerne. Så jeg vil da opfordre Venstres ordfører til at tage kontakt med kommunalbestyrelser og amtsråd og så få deres billede af virkeligheden, for virkeligheden ser altså anderledes ud derude, end den gør inde i Venstres hoved og på Christiansborg. Det vil jeg høre om Venstres ordfører ikke gerne vil gøre.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kan forsikre fru Pernille Falcon om, at jeg løbende har en tæt kontakt med flere borgmestre og flere kommunalbestyrelsesmedlemmer, så jeg er godt klar over, at der er en situation i kommunerne, hvor langt de fleste har vækst, langt de fleste endda også har en vækst på over 1 pct. i forhold til deres nettodriftsudgifter, og der er ude i kommuner og amter en stor interesse for og vilje til at omprioritere, sådan at man bruger pengene dér, hvor behovene er stigende, og ikke dér, hvor behovene er faldende.

Til både hr. Nicolai Wammen og fru Pernille Falcon: Jeg har ikke sat spørgsmålstegn ved, at der kan være udsving i antallet af offentligt ansatte, når man kigger på andet kvartal og fjerde kvartal. Jeg har holdt fast i hele vejen igennem, som vi har sagt fra start af, at hvis man sammenligner indgangen i 2002 og udgangen af 2002, så er der sket en stigning, præcis som vi har sagt – nej, det er ikke helt rigtigt, faktisk er den lidt større, end vi har sagt – i antallet af offentligt ansatte, og stigningen er sket i kommuner og i amter, ikke i den statslige administration. Der vil være sæsonudsving. Sådan er det altid både på det private og det offentlige marked. Men hvis man kigger på indgangstidspunktet og udgangstidspunktet, så er der en vækst i 2002, og det vil der også være i 2003.

Hr. Ole Sohn burde nok gå hjem og læse lidt på arbejdsmarkedspolitikken, ikke fordi jeg ikke tror, hr. Ole Sohn gør det, men hr. Ole Sohn må have overset, at der i den aftale, der er, nu er et krav om, at der skal være en kontakt til arbejdsløse efter maksimalt 3 måneder, og at der mindst hver tredje måned løbende skal være kontakt til den arbejdsløse for at sikre, at der bliver grebet ind over for dem, der måtte have problemer. Og skulle der være behov for en mere aktiv indsats, så er der også mulighed for det i den arbejdsmarkedsreform, der nu er vedtaget.